

حمید ناسخیان

دانشجوی کارشناسی ارشد فقه و مبانی حقوق اسلامی دانشگاه آزاد اسلامی

پایه‌ده:

- در این نوشتار بر آن هستیم تابا توجه به فضوهای موارد مختلف مبسوط فقه اسلامی آن ها (ابه پهها) گروه تقسیم نماییم که عبارتنداز: ۱_ مبسوط برای جلوگیری از فرار متهم، ۲_ مبسوط های مدعی مدعی، ۳_ مبسوط برای فشار (آوردن به متهم) برای روشن شدن یا پذیرش حق. آنکه مصلحت و محدوده ای مؤثر واقع شدن آن بر امامات اسلامی از جمله مبسوط مطالعه قرار می‌گیرد و پس از بیان این موضوع که اول این مبسوط در اسلام در اغلب موارد دارای مصلحتی اجرایی است و نه مصلحت تشريعی و ثانیاً امکانی که از مصالح اجرایی تبعیت می‌کنند؛ به این ترتیبه فواید (سید) که از انواع مبسوط های مطرح شده صرفاً مبسوط های مدعی است که دارای مصلحت تشريعی است و شرایط زمان و مکان احوالات تأثیری بر آن نمی‌گذارد و سه گروه دیگر کاملاً تابع مصالح جامعه اسلامی و مقتضای زمان و مکان است. سپس با توجه به این مقدمه و با عنایت به این که در عصر حاضر زندان با شکل و شیوه مجدد آن که زاییده‌ی اندیشه او ما نیستی قرن ۱۹۰۱-۱۸۹۰ میلادی است، تنها محل اجرای مبسوط مدعا اعسار می‌تواند راه‌گشای باشد.

مقدمه:

حبس رامی توان در زمرة احکام اجتماعی اسلام به شمار آورد؛ چرا که به نوعی با جرم، بزه و انحرافات که از پدیده های اجتماعی است مرتبط است. حبس در دوران های مختلف اسلامی به عنوان یکی از ابزارهای فقه اسلامی مورد استفاده قرار گرفته است.

افتار اول: انواع حبس در فقه اسلامی
در مورد حبس روایات بسیاری وجود دارد که خود مبنای اظهار نظر بسیاری از فقهاء در این مورد قرار گرفته است. با اندکی مسامحه می توانیم این روایات و اظهار نظرهای مبتنی بر آن را در چهار گروه تقسیم بنماییم.

گروه اول روایات و اظهار نظرهای فقهی ناظر بر حبس به عنوان عاملی برای جلوگیری از فرار مجرم یا متهمن است؛ مثل حبس فرد متهمن به قتل به مدت شش روز تا این که ولی دمینه ای مبتنی بر قاتل بودن او بیاورد مبنای این حبس، روایتی است که در «الكافی» به این شرح نقل گردیده است:

عن ابی عبدالله علیہ السلام ان النبی صلی الله علیه و آله و سلم کان يحبس فی تهمة الدّم سِتَّةً أيام فان جاء اولياء المقتول ببِيَّنةٍ وَالْخَلَى سَبِيلَه^(۱) از امام صادق علیه السلام روایت است که پیامبر^(ص) متهمن به قتل را به مدت شش روز در حبس نگاه می داشتند تا اولیای مقتول دلیل روشنی (مبنی بر قاتل بودن او) ارائه کنند و اگر تا مدت مذکور چنین نمی کردند، حضرت متهمن را آزاد می نمودند.

این حدیث مبنای اظهار نظر برخی فقهاء امامیه نیز قرار گرفته است؛ به عنوان نمونه شیخ طوسی در کتاب «النهاية في مجرد الفقه والفتاوی»^(۲) و علامه حلى در «تحریرالاحکام»^(۳) مطابق با مضمون این روایت اظهار نظر نموده اند.

گروه دوم روایات و اظهار نظرهای فقهی است که ناظر بر حبس به عنوان تعزیر و مجازات می باشد؛ مثل حبس عالم فاسق، طبیب جاہل و دلال مفلس. روایتی که مؤید حبس مذکور است، در کتاب من «لا يحضره الفقيه» ذکر گردیده است و به شرح ذیل می باشد:

عن على عليه السلام، قال يحب على الامام ان يحبس الفساق من العلماء والجهال من الاطباء والمفاسد من الاكرياء.^(۴)

از علی علیه السلام است که گفتند بر امام واجب است که علمای فاسق و اطبای جاہل و دلالان مفلس را حبس نمایند.

که از فقهاء متقدمنین یحیی بن سعید حلى در کتاب «الجامع للشرعی»^(۵) و از متاخرین آیت الله العظمی گلبا یگانی (ره) در «مجموع المسائل»^(۶) مطابق با مضمون حدیث فوق نظر می داده اند.

گروه سوم آن دسته از روایات و اظهار نظرهایی است که دلیل حبس را فشار آوردن به فرد برای روشن شدن یا پذیرش حق می داند؛ مثل حبس شخصی که بدھکار است ولی نسبت به پرداخت بدھی خود ادعای اعسار می نماید. روایتی که دال بر این حبس می باشد در کتاب من «لا يحضره

نگاهی گذرا به تاریخ اسلام و تاریخ ائمه معصومین علیهم السلام نشان می دهد که از دیدگاه شیعه پس از خلافت علی علیه السلام احکام اجتماعی اسلام عرصه عملی و اجرایی مشروعی برای ظهور نیافته اند. و پس از دوران تفریع (از دیدگاه شیعه ائمه عشریه) نیز جز در مواردی خاص احکام اجتماعی اسلام، از جمله آن ها حبس، احکام حکومتی و موضوعات مرتبط با آن امکان تحقق در صحنه عملی و اجرایی حکومت مشروع را پیدا نکرده است.

در این دوران (تفريع) احکام حکومتی و اجتماعی اسلام صرفاً به صورت تئوریک مورد بررسی فقهاء علی الخصوص فقهاء امامیه قرار گرفته است و جز در مواردی محدود، این تئوری هادر میدان عمل آزموده نشده اند.

در عصر حاضر، جمهوری اسلامی ایران و ایدئولوژی حاکم بر آن، که مبتنی بر فقاہت و عدالت است، به عنوان حکومتی اسلامی، برای به اجرا در آوردن احکام اجتماعی اسلام، ابتدا باید معین نمایند که این احکام تا چه حد به همان صورت بنیادی و دست نخورده قابل اجراست. هم چنین باید معین کند میدان آزادی عمل یک حکومت دینی برای تطبیق این احکام با

- در عصر حاضر، مهمه‌وار اسلامی ایران و ایدئولوژی حاکم بر آن، که مبتنی بر فقاہت و عدالت است، به عنوان حکومتی اسلامی، برای به اجرا در آوردن احکام اجتماعی اسلام، ابتدا باید معین نمایند که این احکام تا چه حد به همان صورت بنیادی و دست نخورده قابل اجراست. هم چنین باید معین کند میدان آزادی عمل یک حکومت دینی برای تطبیق این احکام با شرایط زمان تا چه حد است؟ ■

■ زندان در عصر هافر باشکل و شمایل جدیدش و به عنوان یک نهاد اجتماعی متولدا (و پای قرن هیجده) و نوزده میلادی می باشد و در روزگاری که ما در آن زندگی می کنیم اگر فواسته باشیم حبس را مطابق با فقه اسلامی اجرا کنیم، برای این کار محلی بزندان های رایج نداریم.

(۳)

محتوای نمی تواند دارای مصلحت تشریعیه‌ی دائمی و ذاتی باشد، می توان نتیجه گرفت که در غالب موارد حبس جزء احکام متغیر اسلامی است و تابعیت آن از شرایط زمان و مکان روش و واضح به نظر می رسد. اکنون که به این نتیجه رسیدیم که حبس تابع مصالح و مفاسد جامعه اسلامی است و اغلب اشکال آن جزء احکام متغیر است، ذکر این نکته هم در برداشت صحیح ما از مبانی حبس مؤثر است که روایات موجود در این باب فارغ از تواتری واحد بودن و فارغ از مبنای مادریاره‌ی حجیت آن‌ها، نهایتاً می توانند بیانگر جواز حبس در موارد خاص خود باشند، اما هیچ‌گونه الزامی برای اجرای همه موارد حبس در زمان و مکان حاضر، حاصل نمی کنند و مصلحت یا عدم مصلحت، نقش اساسی در استفاده از آن به عنوان ابزار اجرایی یا نوعی مجازات دارد.

گفتار سوم: حبس، مزايا و معایب اجتماعی مترب بر آن در عصر حاضر زندان در عصر حاضر باشکل و شمایل جدیدش و به عنوان یک نهاد اجتماعی متولدا (و پای قرن هیجده) و نوزده میلادی می باشد و در روزگاری که ما در آن زندگی می کنیم اگر خواسته باشیم حبس را مطابق با فقه اسلامی اجرا کنیم، برای این کار محلی بزندان های رایج نداریم.

اگرچه زندان پرقدمت تراز آن است که بتوان گفت با قوانین جدید متولد شده اما زندان به شکل جدید رامی توان زاییده‌ی اولمنیته‌ی حاکم بر تفکر غرب در سده هیجده و نوزده داشت.^(۲۰)

پس از این توضیح لازم است مصالحی که حبس در اشکال مختلف آن دنبال می کند؛ یعنی عدم فرار متهم، تنبیه و مجازات او بصورتی که هم برای خودش و هم برای دیگران عبرت گردد و هم زمینه بازگشت افراد را به جرم از بین ببرد، در برخی موارد فشار بر متهم برای پذیرش یا مشخص نمودن حق و در آخر مصلحت تشریعیه اجرای حدود الهی را یادآور شویم و بررسی نماییم که آیا اولاً این مصالح در عصر حاضر و بازندان های رایج محقق می شود یا خیر و ثانیاً این که آیا اجرای حبس مصالح دیگر جامعه اسلامی را با چالش مواجه می کند یا خیر.

برای پاسخ پرسش های بالا لازم است ابتدا پیامدهای منفی و سپس پیامدهای مثبت زندان را مورد بررسی قرار دهیم.

الفقیه^(۱) به این شرح اورده شده است:

وقضى على عليه السلام في الدين أنه يحبس صاحبه فإذا تبين افلاسه وال الحاجة فيتخلى سبيله حتى يستفيد ماله.^(۲)
وعلى عليه السلام در مورد دین مدیون را حبس می نمودند، اگر حاجت و افلاس او معلوم می شد پس آزاد می گردید تا در طلب مال برآید.
این حدیث با همین مضمون در کتاب «تهذیب الاحکام» نیز آورده شده است.

شهید اول^(۳) و شهید ثانی^(۴) به مقتضای این حدیث رأى داده اند اما میان شخصی که مدعی اعسار است و اصل دعوا علیه او مالی است «مثالاً بواسطه معامله ای بدھکار گردیده» و شخصی که همین اعداء را دارند ولی اصل دعوا علیه او مالی نیست «مثالاً بواسطه مهریه یا دیه بدھکار گردیده» تفاوت قائل شده اند و حبس را صرفاً در مورد اول جایز دانسته اند.
گروه چهارم روایات و اظهارات نظرهای فقهی است که حبس رادر امتداد حدود مطرح می کند؛ مانند حبس سارق پس از دو بار اجرای حد قطع؛ حدیثی که به این نوع حبس اشاره دارد، در «الكافی» به این شرح است:
عن زراره عن ابی جعفر علیه السلام قال: ... و سأله ان هو سرق بعد القطع اليد والرجل؟ فقال استودعه السجن ابدأ و اغنى الناس عن شره.^(۵)
زراره از ابی جعفر علیه السلام سؤال می کند که اگر سارق پس از قطع دست و پا باز هم مرتکب سرقت شد با او چه کنیم؟ حضرت فرمودند اورا برای همیشه زندانی کنید تا مردم از شر او در امان بمانند.

دو حدیث دیگر نیز با همین مضمون در «الكافی»^(۶) و «من لا يحضره الفقیه»^(۷) ذکر گردیده است و شیخ طوسی در «النهایه»^(۸) محقق حلی در «شروع الاسلام»^(۹) و علامه حلی در «تحریر الاحکام»^(۱۰) شهید اول و ثانی در «الروضۃ البهیہ فی شرح اللمعۃ الدمشقیۃ»^(۱۱) و امام خمینی در «تحریر الوسیله»^(۱۲) و محقق خوبی در مبانی «تکملة المنهاج»^(۱۳) مطابق با محتوای این احادیث نظر داده اند.

گفتار دوم: پیروی حبس به عنوان یکی از ابزارهای اجرای فقه اسلامی از مصلحت یا عدم مصلحت در جامعه اسلامی

پیش از آن که به بررسی ارتباط میان انواع چهار گانه حبس با مصالح و مفاسد جامعه اسلامی پردازیم یادآوری این نکته ضروری به نظر می رسد که یکی از اقسام دسته بندی احکام اسلامی، تقسیم آن ها به احکام ثابت و متغیر است؛ یعنی برخی احکام اسلام به واسطه مصلحت یا مفسدۀ دائمی موضوع احکام پنجگانه می شوند و برخی دیگر تابع موقعیت زمان و مکان می باشند و مصلحت یا مفسدۀ آن ها دائمی نیست. در احکام دسته دوم و جو布 و حرمت، ذاتی و فطری نیست و به صورت لا بشرط اخذ نشده است؛ به تعبیر دیگر احکام متغیر دارای مصلحت اجراییه و احکام ثابت اداری مصلحت تشریعیه می باشد.^(۱۴)

باتوجه به این مقدمه و با توجه به این که در اغلب موارد حبس از لحاظ

۱_ پیامدهای منفی زندان؛

زندان برای بسیاری از مجرمین نقطه آغازین انحراف آنان است نه پایان مجرمیت؛ چرا که اگر زندان می‌توانست باعث ندامت مجرم از بزهکاری شود اغلب مجرمین نباید بیش از یک بار به زندان می‌رفتند. این مسأله، صلاحت کیفر زندان را به عنوان عامل بازدارنده جرم با چالش جدی مواجه می‌سازد.

چرا

که زندان جامعه‌ای سازمان یافته از مجرمین را در کنار هم قرار می‌دهد تا درد مشترک آن‌ها (مجرمیت) خود عاملی برای پیوند و تعامل ایشان با هم و به تدریج عاملی برای ایجاد یک فرهنگ مشترک بزهکاری در میان مجرمین شود.

میشل فوکواز صاحب نظران جامعه‌شناسی در کتاب خود با عنوان تولد زندان می‌نویسد؛ «هم اکنون در میان ما جامعه‌ای سازمان یافته از مجرمین وجود دارد. آنان ملتی کوچک را در بطن ملتی بزرگ شکل می‌دهند. تقریباً تمامی این انسان‌ها در زندان با هم آشنا شده‌اند یا در آن جای یکدیگر را ملاقات می‌کنند. این همان جامعه‌ای است که وظیفه داریم اعضاً آن را متوقف کنیم.»^(۲۱)

«زندانی تازمانی که در زندان است

در آرزوی آزادی روزگار می‌گذراند. بافرض این که زندان به رسالت خود یعنی تغییر افراد درست عمل کرده باشد، فرد زندانی در بد و آزادی به جستجوی زندگی شرافتمدانه‌ای که شایسته اوست برمی‌آید.

با این فرض و بافرض این که خانواده‌ی زندانی باعتماد و پذیرش با او روبرو شوند آیا اجتماع هم، چنین دیدگاهی در مورد او دارد؟ مسلم‌آمیباش منفی است؛ چرا که قطعاً جامعه در مورد فردی که سوء ساققه دارد بسیار با اختیاط و سواس عمل می‌شود و این خود باعث ایجاد اشکال در شغل یابی، ایجاد ارتباطات اجتماعی، تحصیل و مواردی از این دست می‌شود.

زندان با حذف آزادی مجرم در واقع از بازدهی اقتصادی او نیز جلوگیری می‌کند و این خود در مرحله اول زمینه ایجاد اختلال در وضعیت معیشتی و درآمد خانوار تحت پوشش زندانی و در مراحل بعدی باعث از هم پاشیدگی خانواده‌ی او می‌شود، همان حکمی که رئیس خانواده را به زندان می‌اندازد، هر روز مادر را به فقر و تنگدستی، کودکان را به بی کسی و بی سپرستی و کل خانوار را به آوارگی و تکدی می‌کشاند و چنین است که جرم ریشه می‌دوازد.^(۲۲)

یکی

دیگر از مضرات زندان این است که فرد به واسطه ماندن در زندان و جدایی نسی از زندگی جمعی دچار نوعی حالات روانی نامطلوب می‌شود. تحقیقات نشان می‌دهد نگرانی از وضعیت خانواده و فشار ناشی از تحمل کیفر و نگاه خاص به آینده‌ی نامعلوم پس از زندان خود باعث تشدید حالات روانی نامطلوب و آشفتگی ذهنی زندانی می‌شود.^(۲۳) نکات منفی که عنوان شد برخی از مضرات زندان در عصر حاضر بود. برخی دیگر از مضرات آن عبارتند از، از کار افتادگی بخش عمده‌ای از نیروی کار اجتماع، تحمل مخارج گزاف بر دولت به خاطر اداره زندان‌ها و زندانیان، اشغال فضاهای شهری که می‌تواند موارد استفاده‌ی دیگری هم چون کتابخانه، مدرسه و فضای سبز داشته باشد.

■ زندان با حذف آزادی مجرم در واقع از بازدهی اقتصادی او نیز جلوگیری می‌کند و این خود در مرحله اول زمینه ایجاد اختلال در وضعیت معیشتی و درآمد خانوار تهمت پوشش زندانی و در مراحل بعدی باعث از هم پاشیدگی خانواده‌ی او می‌شود، همان حکمی که رئیس خانواده را به زندان می‌اندازد، هر روز مادر را به فقر و تنگدستی، کودکان را به بی کسی و بی سپرستی و کل خانوار را به آوارگی و تکدی می‌کشاند و چنین است که جرم ریشه می‌دوازد ■

■ با توجه به پیامدهای مثبت و منفی زندان و مقایسه این دو باهم، آن په درست به نظر می‌رسد این است که اگرچه مبتنی به عنوان مجازات یا ابزار اجرایی کیفری رایج در جامعه، امروز وجود دارد اما نمی‌توان پیامدهای منفی متربّب بر آن را نادیده انگاشت. ■

صاديق ناگزير مي كند. در اين گونه موارد چگونه باید عمل کرد؟ مثلاً حبس هايي که در امتداد حدود مطرح می شود ضرورت و مصلحت تشرعيه دارد یا مثلاً در جايي که فردی اقدام به قتل نموده و راهي جز حبس او تا پایان دادرسي و اجرای حكم وجود ندارد؛ در اين مورد نيز ضرورت حبس كاملاً مشخص است. اين موارد چگونه با نتيجه‌ي به دست آمده (يعني کاهش موارد حبس) قابل جمع است؟ پاسخ ما يين است که آن چه به عنوان پیامدهای منفي حبس گفته شد دليل واضح و روشنی برای کاستن از موارد حبس است اما هیچگاه به معنای نفي کامل زندان نيسست. و شاید اين مفهوم پاسخ مناسبی برای اين تعجب ميشل فوكوباشد که می‌گويد: «باید از این بابت تعجب کنیم که از صد و پنجاه سال پيش بدین سو، اعلام شکست زندان همواره با حفظ زندان بوده است.»^(۲۴)

لذا جهت مشخص نمودن و کاربردي نمودن اين نتيجه گيري با توجه به طبقه‌بندي مذكور در اين نوشتار و اهداف و مصالح متربّب بر حبس سعی می‌نماییم تا با توجه به عرف موجود در قوانین موضوعه در حد امکان جايگزين هاي مناسبی برای هر يك از انواع چهارگانه حبس پيشنهاد نماییم.

پيشنهادها:

الف) پيشنهاد می‌شود در حبس هايي که هدف آن ها جلوگيري از فرار متفهم است، حتی المقدور از جايگزين هايي مانند کفالت، ضمانت یا وثيقه استفاده شود. مگر در جايي که به دليل پراهمیت بودن مسأله و نیاز به تحقیقات بيشتر جز حبس راه ديجري وجود نداشته باشد.

ب) پيشنهاد می‌شود در حبس هاي تعزيری حتی المقدور از مجازات هاي اجتماعی مثل استفاده از مجرمین در بيمارستان ها و مراکز بازپروری، جريمه هاي نقدي، تعليق، دوره هاي مراقبت و... استفاده شود.

ج) در حبس هايي که هدف فشار بر متفهم به خاطر پذيرش ياروشن شدن حق است اگر از مواردي باشد که دعوا غير مالي است؛ مثلاً برای مجبور کردن زوج به طلاق یا سازش است. پيشنهاد می‌شود در صورت استنكاف شوهر از بازگشت به زندگی مشترک طلاق قضایي اجرا شود. اما اگر حبس از موادی چون اثبات اعسار مديون یا اسکارسازی مال مخفی است، پيشنهاد می‌شود به جاي زندان، نقل و انتقالات مالي مديون در ماه هاي اخير مورد بررسی قرار گرفته در صورت اثبات وجود مال مختلف و یا عدم اعسار، طلب

این مضلات می‌تواند مقبولیت زندان را به عنوان يك مجازاتی متمدنانه با چالش مواجه سازد.

۲_ پیامدهای مثبت زندان

نباید از اين نکته نيز غفلت کرد که زندان در برخی موارد کارکردهای مثبت انکارناپذيری دارد:

الف) حبس رایج ترین و پذیرفته شده ترین مجازات در دنیا کنوئی است. به طوری که در صدو یازده کشور جهان به جاي مجازات اعدام از جبس ابد استفاده می‌کنند.^(۲۵)

ب) زندان عاملی برای امنیت جامعه از تهدی انسان های شرور است؛ يعني زندان بانگهداری و حبس انسان های شرور میان ایشان و اجتماع عادی شهروندی سد نسبتاً غیرقابل نفوذی ایجاد می‌کند.

ج) در حالی که حبس ابهت و بازدارندگی خود را برای تعداد زیادی از مجرمین از دست داده است اما هنوز برای بازدارندگی بدنی سالم اجتماع که از ارتکاب بسیاری از جرایم به خاطر ترس از زندانی شدن و محرومیت از آزادی، امتناع می‌ورزند، وسیله‌اي مؤثر و کارآمد است.

د) زندان تنها راه تأمین یا مجازات در برخی جرایم بزرگ است؛ برای مثال در ارتکاب قتل عمده پيش از رضایت اولیاً دم نمی‌توان ازویشه ضامن با کفیل استفاده کرد بلکه ماهیت پیشگیرانه از فرار متفهم، این شکل از حبس را گریزنایپذير می‌نماید یا در مواردی که جرم بزرگی اتفاق می‌افتد و فقط زندان جوابگوی مجازات آن جرم است، مثل حبس شخصی که در قتل امریت دارد.^(۲۶)

ه) مواردی از حبس وجود دارد که به علت وجود مصالح تشرعيه جز به وسیله احکام حکومتی آن هم در مواردی خاص، نمی‌توان در آن تغییری به وجود آورد و اين احکام جزء احکام ثابت و لایتغیر هستند؛ مثل حبس هایي که به عنوان حد معرفی می‌شوند که نمونه آن حبس سارق پس از دوبار اجرای حدقطع است.

جمع بندی و نتيجه گيري:

با توجه به پیامدهای مثبت و منفی زندان و مقایسه این دو باهم، آن چه درست به نظر می‌رسد اين است که اگرچه حبس به عنوان مجازات یا ابزار اجرایی کيفري رایج در جامعه، امروز وجود دارد اما نمی‌توان پیامدهای منفی متربّب بر آن را نادیده انگاشت.

اين پیامدهای منفي بسیار قابل توجه هستند تا آن جا که در اغلب موارد، نه تنها تحقق اهداف مورد نظر در حبس را با چالشي جدی مواجه می‌کنند بلکه مشکلات و مضلاتی که برای خود زندانی و برای جامعه به وجود می‌آورند، لزوم تجدیدنظر در حبس و کاهش مصاديق آن را امری پراهمیت و گریزنایپذير می‌نماید.

از طرف ديگر سؤالی که ممکن است در اين جامطح شود اين است که ضرورت هايي در برخی از انواع حبس وجود دارد که استفاده از آن را در برخی

